

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Mortis origo quæ sit. Can. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

A& 10
Mat 23

beatam spem, & aduentum meum, qui sum constitutus iudex viuorum & mortuorū, ac omnis mihi potestas data est in cœlo & in terra, vt que videam bona facta vestra, & gloriam habeam apud Patrem meum de vestra emendatione, & innotescat corā angelis meis, quod verè mei fuistis discipuli, meritoq; ad gaudia cœlestis regni intromitti eđi, perfruituri bonis meis & deliciis cum omnibus sanctis, qui me DEVM ac Dominum suum strenuè vigilanterq; sunt sequuti, iamq; mihi dulcissima & perfectissima vnione coniuncti, in æternum mecum exultant & iucundantur. Sin autè his meis monitis non obtemperaueritis, veniam vobis scito, ac per memetipsum d. ritiam cordis vestri increpabo, maloq; vestro experiemini, quam verum dixerit meus Apostolus: *Reddet vniciuique secundum opera sua.* Istud ergo sit studium vestrū, vt spiritu facta carnis mortificetis, & præcepta mea, sanctæq; Ecclesiæ immaculate sponsæ meæ obseruetis, nec non magna diligentia & conatu vos ad aduentum meū præparetis, ne cum venero, imparatos vos inueniam, & cum fatuis virginibus è regno meo excludamini. Quod certo certius vobis continget, si tempus gratiæ sine fructu transigeritis & penitentiaē laborem recusaueritis.

Rom. 2

Luc. 12
Mat 23*Mortis origo qua sit.*

CANON II.

Rom. 12
1. Pet 2.Gen 2
Parens primus hominis quibus donis decoratus fuerit.
Gen 3
Sapientia

Parens primus vt donis nudatus fuerit post præuaricationem.

Gene. 12
Gen 3
Mors vnde acciderit homini.

Avdisti iam charissima filia, quid ipsa mors, & quotuplex sit: nunc verò opera pretium esse duxi, non silentio prætereundum, quæ ipsius mortis sit causa, siue origo, vt sic tuam totiusq; humanæ naturæ miseriam attendens, quam videlicet prona post lapsum semper ad omnem transgressionem fuerit vt sic humiliata discas non alta sapere, sed timere. Vt sicut nec angelis in cœlo, nec protoplasto in Paradiso peccantibus peperci, ne fortè nec tibi peccanti parcam. Verim his omiſsis ipsam mortis originem aggrediar. Noſti ò anima ex sacris literis, quantis, quamq; mirificis donis, gratuitis insuper ac superuaturalibus gratis primum hominem decorauerim, atque in paradiso constituerim, donans illi præcepta mea & prohibitiones vt sciret, quid agere, quidve omittere deberet. Præterea cum illo vt amicus cum amico conuersabar, in omnibus actibus suis intus illi lucens, eumq; docens meam voluntatem, complurataq; alia mea secreta illi reuelans, ita vt si voluisset mihi in omnibus obtemperasse, sicut fuit sine corruptione natus, ita etiam sine vlla corruptione immortalis perstitisset. Sed quia astutia serpentis, mulier quam protoplasto in sociam dederam fuit seducta, & per mulieris blanditias vir factum est, vt mei obliti, vterque præcepta mea tranagredereſſet. Vnde contigit quod exigente mea diuina iustitia, omni se gloria, pulchritudine, innocentia ceterisq; supernaturalibus ac gratuitis donis spoliauerint, incurreruntq; illam maledictionis sententiam, quam ipsemet in ipsorum terrorem dictaueram: *In quacunque die comederitis ex ea scilicet, arbore scientiæ boni & mali, morte moriemini.* Item: *Puluis es & in puluerem reuerteris.* Ex hoc igitur primorum parentum peccato, ex hac, inquam, præuaricatione, quod contempserunt obedire voci meæ mors intrauit in orbem terrarum: nec aliquis repertus est, hucusque qui eam euadere potuit, aut declinare etiamnum possit.

Vide iam mi filia, quid humano generi contulerit, quod Adam mihi rebellis fuit. Nonne per suam inobedientiam & superbiam totam suæ posteritatis progeniem in inextricabiles calamitates detruxit? Nonne omnes vos æternæ damnationis pœnis obnoxios reddidit? Nonne dulci familiaritate mea, ac diuinorum contempla-

templatione, nec non immortalitatis gloria vos priuauit? Quid vltra? Omnes vos
 vt oues errantes à via veritatis aberrare fecit, & totam humanam naturam quam
 in se recepit integrā, sua auersione à me corrupit, deprauauitq; & quod magis do- Esa. 46.
 lendum, ipsam quoque animam secundum imaginem & similitudinem meam
 factam, à sua dignitate & antiqua generositate deiecit, omnesq; vires nobilissimas
 ei ad me perfruendum concreatas misere à suo principio, hoc est, à me, ipsarum Anima qui-
 creatore & origine, abduxit & auexit: ita vt etiam sæpenumero nolens miser ho- bus calami-
 mo cogitet quæ nolit, & quasi cæca mēte ad ea quæ videntur vi quadā feratur, ra- tibus sub-
 piaturq; oblitus interea inuisibiliū, æternorum ac celestiuū bonorū in cœlis repositi- iecta sit.
 torum. Quod ergo factus sit miser Adam, cum aliquid esse vellet hinc collige & re- Eccle 47.
 cum perpende, quæ toties hunc ipsius lapsum & propriam tuam miseriam proni-
 tatemq; ab omni malum deploras & luges, nec graue illud iugum quod est super
 omnes filios Adæ excutere vales: & time, ne quando mens tua in superbiā se erigat,
 deterius quid tibi contingat. Hæc dixerim, vt pius consolator, & fidelis tuus spon-
 sus, qui ad mala & peccata præcauenda, gratiam meam nunquam tibi denegauit,
 imò sæpè tibi refragati obtuli & ingessi quo te in amore mei tepescens excitare,
 & ad virtutes exercitandas commouerem, ne te otio vacantem tentaret is, qui om-
 nibus meis amicis vel mille laqueos tendit, & ad sui consensum pertrahere nititur.
 Sed nunquid putas hæc, de qua præfatus sum præuaricatione, solam corporis
 mortem in mundum inuexi? Nequaquam. Animæ nanque multò maximè, vt in
 superiori canone tactum est, necnon & multa alia innumera penè incommoda, ad-
 uersitates, ægrotudines, aeris & aliorum elementorum iniurias, quibus tantoperè
 affligamini non te lateat: & vt breuiter dicam, omnes propemodum creaturæ con-
 tra vos & in interitum vestrum conspirarunt, ac inimicitias suas exercent. Verùm
 non immerito. Nam offenso creatore, offenditur omnis creatura.

*Mors vt per Christum destructa, & lapsus primorum pa-
 rentum reparatus sit.*

CANON III.

Verùm, mi filia, ex ijs verbis fortasse non nihil animo es consternata & con-
 tristata, quod audis tantam à primis tuis parentibus gloriam esse amissam,
 tantamq; ignominiam & contumeliam toto humano generi illatam, vt qui
 verè erant cœlestis regni hæredes, facti sint exules: & qui filij Dei, indigni sint iu-
 dicati serui. At quis ò anima restituet vobis hæreditatem vestram tamdiu perdi-
 tam? Putasne aliquis potuerit reperiri in cœlis aut in terris, qui tantæ fuerit & po-
 testatis & authoritatis, vt se de aduersarijs vestris vindicet & dolo & fraude abla-
 tam recuperet? Certè aliquot annorum milia effluxerant & nusquam aliquis ap-
 paruit, qui pro sua hæreditate dimicare ausus fuerit, quin omnes vt captiui, & mæ-
 cipia quædam ab inimicis suis capta & retenta fuerint. Quid ergo faciendum, quo
 fugiendum vobis? Ecce clamor vniuersæ carnis venit ad me, & insonuit in auri-
 bus meis, auxilium quærens simul & consilium à me, quid in re tam ardua tamque Exod. 2.
 necessaria consultandum faciendum ve sit. Tandem ego qui reuera sum autor hu-
 manæ naturæ conditæ, cernens lapsum eius tam grauem, vt à nulla pura creatura
 potuisset reparari, tanquam pius & misericors Dominus, promptum atque para-
 tum me exhibui eandem naturam in me assumere, ac in purissimis visceribus
 Cccc   beatiss.